

PRAKSISOVERSIGT · MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over affald – klassificering og kommunal anvisning

Nævnets prøvelse af kommunale affaldspåbud – og hvorfor gebyr- og klassificeringstvister afgøres ved domstolene

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 4 afgørelser · 2020–2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt samler praksis om, hvornår et stof er affald, hvordan affald klassificeres som farligt eller ikke-farligt, og om kommunernes anvisning, indsamling og gebyrer er lovlige – med Miljø- og Fødevareklagenævnet som omdrejningspunkt. Et gennemgående træk er, at nævnets prøvelseskompetence på affaldsområdet er afgrænset: nævnet prøver kommunale påbud om håndtering og bortskaffelse af affald efter miljøbeskyttelseslovens klagesystem, mens klager over affaldsgebyrer (§ 48, stk. 5) og klassificeringsafgørelser (affaldsbekendtgørelsens § 72) er afskåret fra administrativ rekurs og i stedet afgøres ved domstolene. Oversigten kombinerer nævnets egen praksis – navnlig asbest-sagen, hvor nævnet ophævede et kommunalt påbud – med den parallelle domstolspraksis fra Højesteret og by- og landsretterne om gebyrfritagelse, affald/biprodukt og affaldsklassificering. Afgrænsning: jordforureningens oprydningsspåbud, miljøgodkendelse af affaldsanlæg, spildevand og strafansvar behandles i selvstændige oversigter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver sikker lovhjemmel for kommunale affaldspåbud og ophæver påbud, hvor hjemmelsgrundlaget er tvivlsomt – således i asbest-sagen, hvor nævnet ophævede et kommunalt påbud om fjernelse af asbestaffald efter en brand.
- 02** Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at prøve kommunale affaldsgebyrer og affaldsklassificering, fordi klageadgangen er afskåret i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 5, og affaldsbekendtgørelsens § 72; disse tvister afgøres i stedet direkte ved domstolene.
- 03** Miljø- og Fødevareklagenævnet accepterer, at asbest spredt på og nedvasket i jorden skal vurderes efter jordforureningsloven og ikke efter miljøbeskyttelseslovens affaldsregler – grænsefladen affald/jordforurening afgøres efter hvor og hvordan materialet befinder sig.
- 04** Grundejeransvaret for affald efter miljøbeskyttelseslovens § 46, jf. § 43, er strengt, men ikke ubetinget: domstolene kræver 'tilstrækkelig sikker hjemmel', og et hændeligt uheld (brand) uden uforsvarlig adfærd kan afskære påbud.

- 05** Et stof er kun affald, når indehaveren skiller sig af med, agter eller er forpligtet til at skille sig af med det; biprodukt forudsætter, at alle fire kumulative betingelser i affaldsbekendtgørelsens § 2 er opfyldt.
- 06** Affaldsfasen ophører (end-of-waste) først, når alle de kumulative kriterier er opfyldt – herunder at materialet har gennemgået en reel nyttiggørelse og ikke har generelle negative miljøpåvirkninger; bevisbyrden påhviler den, der hævder, at noget ikke er affald.
- 07** Affaldsgebyrer hviler på 'hvile-i-sig-selv'-princippet og er vederlag for en ydelse, ikke en skat; der skal fastsættes særskilt, omkostningsægte gebyr for hver affaldsordning baseret på kommunens regnskab.
- 08** Kommunale fritagelsesordninger må ikke administreres så restriktivt, at de afskærer fritagelse for de virksomheder med 'marginale mængder' affald, som lovgiver udtrykkeligt tilsigtede at undtage (Højesterets TGnet-dom).
- 09** Korrekt EAK-kode og deklaration af affald er afgørende; bevidst fejlklassificering af farligt/forurenset affald som ufarligt er ansvarspådragende for affaldsaktøren.

§ 1 Retsgrundlaget og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgrænsede kompetence på affaldsområdet

Affaldsreguleringen findes i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6. Udgangspunktet er kommunalt: efter [Miljøbeskyttelsesloven § 44](#) forestår kommunalbestyrelsen håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat. I forarbejderne til gebyrbestemmelsen er dette gengivet således:

"Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 44, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven."

[Miljøbeskyttelsesloven § 45](#) pålægger kommunerne at etablere indsamlings- og anvisningsordninger for husholdnings- og erhvervsaffald, mens [§ 45 a ff.](#) og 2022-reformen regulerer virksomhedernes adgang til selv at disponere over genanvendeligt erhvervsaffald (frit valg). [Miljøbeskyttelsesloven § 48](#) er gebyrhjemlen. De nærmere regler om klassificering (EAK-koder, farligt affald), ordninger og registre står i affaldsbekendtgørelsen og affaldsaktørbekendtgørelsen, der gennemfører EU's [affaldsrammedirektiv \(2008/98/EF\)](#) med affaldshierarkiet i [artikel 4](#), biproduktreglen i [artikel 5](#) og reglerne om affaldsfasens ophør i [artikel 6](#).

Det centrale for praksisoversigten er, hvad nævnet kan og ikke kan prøve. Klageadgangen følger af [Miljøbeskyttelsesloven § 91](#), hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven som udgangspunkt kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, der behandler sagen i en af nævnets sagkyndige afdelinger, jf. [Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 3](#). Men på affaldsområdet er klageadgangen afskåret på to vigtige felter:

- **Affaldsgebyrer:** Kommunalbestyrelsens gebyrafgørelser efter [§ 48, stk. 1](#) kan ikke påklages, jf. udtrykkeligt [§ 48, stk. 5](#).
- **Klassificering:** Efter [Affaldsbekendtgørelsen § 72](#) kan afgørelser efter bekendtgørelsen – herunder klassificering af et stof som affald og som farligt/ikke-farligt – "ikke påklages til anden administrativ myndighed".

Derfor falder gebyr- og klassificeringstvister uden for nævnet og indbringes direkte for domstolene (se Højesterets TGnet-dom [BS-58925/2019-HJR](#) og byrettens Kronospan-dom [BS-10876/2017-RAN](#)), mens nævnets affaldspraksis i det væsentlige angår **påbud** om håndtering, oprydning og bortskaffelse efter [§ 46](#) – som i asbest-sagen [BS-9090/2023-OLR](#).

LOV	Affaldsbekendtgørelsen § 72	Miljøbeskyttelsesloven § 44	Miljøbeskyttelsesloven § 45
	Miljøbeskyttelsesloven § 48, stk. 1, 5	Miljøbeskyttelsesloven § 91, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om tilbagebetaling af administrationsgebyr for erhvervsaffald hos mindre virksomheder 07.12.2020 Landsretten · Landsretten fandt ikke hjemmel til kommunalt påbud om fjernelse af asbest efter brand 26.08.2025 Byretten · Afgørelse om hvorvidt brændselsfraktionerne A4 og S2 fra spånpladeproduktion udgør affald i henhold til affaldsbekendtgørelsen 04.02.2021		

§ 2 Hvornår er noget affald? Affald, biprodukt og affaldsfasens ophør

Det grundlæggende klassifikationsspørgsmål er, om et stof overhovedet er affald. Efter [Affaldsbekendtgørelsen § 2](#) forstås ved affald "ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med". Et stof er derimod et **biprodukt** og dermed ikke affald, hvis det er resultatet af en produktionsproces, der ikke primært sigter mod at fremstille det, og hvis alle fire kumulative betingelser er opfyldt:

1. det er sikkert, at stoffet videreanvendes,
2. det kan anvendes direkte uden anden forarbejdning end normal industriel praksis,
3. det fremstilles som en integreret del af en produktionsproces, og
4. videreanvendelsen er lovlig og uden generelle negative indvirkninger på miljø og sundhed.

Tilsvarende ophører affaldsfasen (end-of-waste) først, når et stof har gennemgået en nyttiggørelse og opfylder de kumulative kriterier herfor. Det illustreres skarpt af **Kronospan-sagen**, [BS-10876/2017-RAN](#), hvor en spånpladeproducent ønskede at få anerkendt, at to frasorterede brændselsfraktioner (A4 og S2) ikke var affald. Retten fastslog, at virksomheden ikke havde godtgjort, at de fire kumulative kriterier i den dagældende affaldsbekendtgørelses § 4, stk. 5, var opfyldt:

Kriterium	Opfyldt?	Begrundelse
Almindelig anvendelse / tekniske krav	Ja	Ubestridt
Marked / efterspørgsel	Ja	Aftaler med aftagere, der betalte for materialet
Nyttiggørelsesoperation	Nej (flertal)	Fraktionerne indgik ikke i det færdige produkt og var ikke endeligt nyttiggjort
Ingen negativ miljøpåvirkning	Nej (flertal)	Oplagring forurenede overfladevand og jord; afbrænding gav emissioner over grænseværdierne

Da kriterierne ikke kumulativt var opfyldt, stadfæstede retten kommunens klassificering af fraktionerne som affald. Sagen viser et gennemgående bevismønster: **bevisbyrden for, at noget IKKE er affald (eller er ophørt med at være det), påhviler den, der gør det gældende**, og selv et fungerende marked og betalende aftagere

er ikke tilstrækkeligt, hvis nyttiggørelses- og miljøkriterierne ikke også er opfyldt. Da klassificering ikke kan påklages administrativt, jf. [Affaldsbekendtgørelsen § 72](#), blev tvisten afgjort ved domstolene og ikke ved nævnet.

LOV

[Affaldsbekendtgørelsen § 2](#)[Affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5](#)[Affaldsbekendtgørelsen § 72](#)

PRAKSIS **Byretten** · Afgørelse om hvorvidt brændselsfraktionerne A4 og S2 fra spånpladeproduktion udgør affald i henhold til affaldsbekendtgørelsen

04.02.2021

§ 3 Klassificering som farligt eller ikke-farligt affald og betydningen af korrekt EAK-kode

Når et stof er affald, skal det henføres til en EAK-kode på listen over affald i [Affaldsbekendtgørelsen § 3](#) og bilag 2, der gennemfører Det Europæiske Affaldskatalog. Affald markeret med fed i listen betragtes som **farligt affald**, og affald, der udviser én eller flere af de farlige egenskaber HP 1–HP 15 i bekendtgørelsens bilag 3, er ligeledes farligt. For affald, der kan tildeles både en farlig og en ikke-farlig kode (såkaldte spejlindgange), beror klassifikationen på, om de relevante farlige stoffer faktisk er til stede i koncentrationer over de fastsatte grænser.

Korrekt klassifikation og deklaration har vidtrækkende konsekvenser, hvilket fremgår af **Stena-sagen**, [BS-59245/2019-GLO](#). Her var pesticidholdigt spildevand fra frøcoating blevet videreformidlet og deklareret som "spildevand med 2 % farve" under EAK-kode 16 10 01, uden at det blev oplyst, at affaldet indeholdt neonikotinoid-pesticider. Modtageanlægget var ikke godkendt til pesticidholdigt spildevand, og fejldeklarationen førte til omfattende forurening af to rensningsanlæg. Retten fandt affaldsaktøren erstatningsansvarlig, fordi virksomheden kendte til pesticidindholdet, men tilsidesatte sin oplysningspligt.

Mønstret på tværs af klassificeringssager er, at det **afgørende bevistema er affaldets faktiske sammensætning og oprindelse** – ikke hvordan affaldsindehaveren betegner det. Den, der frembringer eller besidder affaldet, bærer ansvaret for, at det henføres til en dækkende kode og deklarerer korrekt; en for lempelig egenklassifikation kan både underkendes af myndigheden og udløse ansvar. Også klassificeringsspørgsmål af denne art afgøres uden for nævnet, jf. klageafskæringen i [Affaldsbekendtgørelsen § 72](#).

LOV

[Affaldsbekendtgørelsen § 3](#)[Affaldsbekendtgørelsen § 72](#)

PRAKSIS **Byretten** · Affaldsaktør idømt millionererstatning for pesticidforurening af rensningsanlæg

02.02.2024

§ 4 Hvad Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger vægt på i påbudssager – asbest-sagen

Nævnets tydeligste affaldsafgørelse er **asbest-sagen** (nævnets sag 20/02655), hvis fulde begrundelse er gengivet i landsrettens efterfølgende dom [BS-9090/2023-OLR](#). Efter en husbrand med asbestholdigt tag meddelte Roskilde Kommune grundejeren påbud efter [Miljøbeskyttelsesloven § 46](#) om bl.a. at afskrabe mindst 5 cm jord, fjerne stenbelægning og rense tage. Grundejeren klagede, og ved **Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 9. maj 2022** ophævede nævnet påbuddet. Nævnet indledte afgørelsen således:

"Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter jordforureningslovens § 41, jf. § 77, stk. 1, nr. 1, og miljøbeskyttelseslovens § 46, jf. § 91, stk. 1."

Afgørelsen blev truffet i nævnets afdeling 1 (industriforhold). Nævnets vurderingsmønster viser, hvad der gentagne gange er udslagsgivende:

- **Hvilken lov regulerer forholdet?** Nævnet lagde vægt på, at asbest spredt på og nedvasket i de ubefæstede arealer (jorden) udgør en **jordforurening** omfattet af [Jordforureningsloven § 2](#), så et krav om afgravning af jord reelt er et genopretningspåbud, der kun kan gives efter [Jordforureningsloven § 41](#) – ikke efter miljøbeskyttelseslovens affaldsregler.
- **Hjemmelskravet og culpa.** Da forureningen skyldtes en brand (et hændeligt uheld) og ikke ansvarspådragende adfærd, var betingelserne for påbud efter [Jordforureningsloven § 41](#) ikke opfyldt, og der var ikke tilstrækkelig hjemmel til at pålægge grundejeren et objektivt ansvar for affaldet på de befæstede arealer.
- **Proportionalitet og dokumentation.** Nævnet hæftede sig ved, at kommunen ikke havde foretaget en egentlig proportionalitetsvurdering, og ved de meget betydelige omkostninger ved at efterleve påbuddet.

Mønstret er, at **Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver sikker hjemmel og en korrekt afgrænsning mellem regelsættene (affald vs. jordforurening), før et bebyrdende påbud kan opretholdes**, og at nævnet ophæver påbud, hvor kommunen har valgt det forkerte hjemmelsgrundlag eller ikke har godtgjort betingelserne.

LOV

[Jordforureningsloven § 2](#)[Jordforureningsloven § 41](#)[Miljøbeskyttelsesloven § 43](#)[Miljøbeskyttelsesloven § 46](#)[Miljøbeskyttelsesloven § 91, stk. 1](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Landsretten fandt ikke hjemmel til kommunalt påbud om fjernelse af asbest efter brand 26.08.2025

§ 5 Domstolskontrollen med grundejeransvaret for affald (§ 46, jf. § 43)

Asbest-sagen blev indbragt for domstolene af Roskilde Kommune (med Kommunernes Landsforening som biintervenient), der påstod nævnets afgørelse ugyldig. Ved [BS-9090/2023-OLR](#) frifandt Østre Landsret den **26. august 2025 Miljø- og Fødevareklagenævnet** og stadfæstede dermed nævnets ophævelse af påbuddet. Sagen viser samspillet mellem nævn og domstole:

- For de **ubefæstede arealer** tiltrådte landsretten, at det nedvaskede asbestmateriale udgjorde en jordforurening omfattet af jordforureningsloven, med henvisning til lovens formål i [Jordforureningsloven § 1](#), definitionen i [§ 2](#) og Højesterets praksis (U 2011.465, "Slagger-sagen"). Da der var enighed om, at brand uden grundejerfejl ikke giver påbudshjemmel efter jordforureningsloven, havde kommunen ikke haft hjemmel.
- For de **befæstede arealer** (terrasse, tage) skulle spørgsmålet afgøres efter [Miljøbeskyttelsesloven § 43](#) og [§ 46](#). Landsretten anførte, at grundejeransvaret er strengt, men ikke i alle tilfælde ubetinget, og lagde vægt på, at forureningen skyldtes en brand, grundejeren ikke var ansvarlig for, at han ikke havde handlet uforsvarligt, at han frivilligt havde fjernet en del af materialet, og på de betydelige omkostninger. På den baggrund fandt retten, at der ikke var:

"tilstrækkelig sikker hjemmel"

til at udstede påbuddet vedrørende de befæstede arealer. Dommen bekræfter nævnets linje: et bebyrdende affaldspåbud forudsætter sikker hjemmel, og det strenge grundejeransvar efter § 46, jf. § 43, kan vige, når affaldet stammer fra et hændeligt uheld uden culpa hos grundejeren.

LOV

Jordforureningsloven § 1

Jordforureningsloven § 2

Miljøbeskyttelsesloven § 43

Miljøbeskyttelsesloven § 46

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten fandt ikke hjemmel til kommunalt påbud om fjernelse af asbest efter brand

26.08.2025

§ 6 Affaldsgebyrer, hvile-i-sig-selv og fritagelse – uden for nævnets klageadgang

Affaldsordninger gebyrfinansieres efter [Miljøbeskyttelsesloven § 48](#). Bestemmelsen bygger på det forvaltningsretlige **hvile-i-sig-selv-princip**: gebyrerne er vederlag for en ydelse og må ikke overstige omkostningerne. Loven kræver omkostningsægthed og gennemsigtighed:

"Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab."

Gebyrhjemlen blev nyaffattet ved 2009-reformen om ny organisering af affaldssektoren, og ved lovændringen i 2018 om ophævelse af affaldsadministrationsgebyret for virksomheder blev kommunernes pligt til at gebyrfinansiere de generelle administrationsomkostninger for virksomheder afskaffet, så hovedparten i stedet finansieres via bloktilskuddet. Disse afgørelser kan ikke påklages til nævnet, jf. [§ 48, stk. 5](#), og gebyrtvister føres derfor som civile sager.

Den ledende afgørelse er Højesterets **TGnet-dom**, [BS-58925/2019-HJR](#). En enkeltmandsvirksomhed på ejerens bopæl var blevet opkrævet et administrationsgebyr for erhvervsaffald på 750 kr. Højesteret fastslog:

- at [§ 48, stk. 1](#) og [stk. 4](#) gav fornøden hjemmel til et generelt administrationsgebyr, og at gebyret ikke var en skat i strid med [Grundloven § 43](#), netop fordi det er vederlag for en ydelse (hvile-i-sig-selv), og
- at Københavns Kommunes meget restriktive fritagelsespraksis efter den dagældende affaldsbekendtgørelses [§ 60, stk. 4](#), var i strid med lovens forarbejder. Udtrykket "egentlig affaldsproduktion" skulle forstås i lyset af forarbejdernes omtale af fritagelse for virksomheder med "marginale mængder" affald.

Dommen (afsagt 5-4) fastlægger, at **kommunale retningslinjer ikke må afskære fritagelse for de typer virksomheder, lovgiver udtrykkeligt tilsigtede at undtage** – her små virksomheder med marginal affaldsproduktion fra privat bopæl. Mindretallet ville have accepteret en mere skematisk, administrerbar ordning baseret på branchekoder, hvilket understreger den løbende spænding mellem omkostningsægthed/individuel rimelighed og administrerbarhed.

LOV

Grundloven § 43

Miljøbeskyttelsesloven § 48, stk. 1, 4, 5

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afgørelse om tilbagebetaling af administrationsgebyr for erhvervsaffald hos mindre virksomheder

07.12.2020

§ 7 Klagebehandling, prøvelse og sagsgang ved Miljø- og Fødevareklagenævnet

Klageadgangen og prøvelsesintensiteten på affaldsområdet kan sammenfattes således:

- **Hvad kan påklages til nævnet?** Efter [Miljøbeskyttelsesloven § 91](#) kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven og regler udstedt i medfør heraf som udgangspunkt påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, "medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser". I praksis omfatter dette navnlig **påbud** om håndtering, oprydning og bortskaffelse af affald (§ 46, jf. § 43). Klagereglerne i kapitlet gælder kun afgørelser, der kan påklages, jf. [§ 90 b](#).
- **Hvad er afskåret?** Gebyrafgørelser efter [§ 48, stk. 5](#) og klassificeringsafgørelser efter [Affaldsbekendtgørelsen § 72](#) kan ikke påklages administrativt og må indbringes for domstolene (TGnet og Kronospan).
- **Afdelinger og prøvelse.** Nævnet behandler affaldssager i en af de sagkyndige afdelinger (i asbest-sagen afdeling 1, industriforhold), jf. [Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 3](#). Nævnet foretager en fuld retlig og skønsmæssig prøvelse af de påklagede påbud og kan både ændre og **ophæve** kommunens afgørelse – som skete i asbest-sagen [BS-9090/2023-OLR](#).
- **Opsættende virkning.** Efter [Miljøbeskyttelsesloven § 96](#) har klage over en tilladelse, godkendelse eller dispensation ikke opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer andet; bestemmelsen begrænser ikke nævnets adgang til at ændre eller ophæve den påklagede afgørelse.
- **Bindende afgørelser og domstolsprøvelse.** Nævnets afgørelser er bindende for myndighederne, men kan indbringes for domstolene – som Roskilde Kommune gjorde i asbest-sagen, hvor landsretten frifandt nævnet.

Aktualitet: Pr. seneste konsolidering (23. december 2025) er der ikke vedtagne, ikke-konsoliderede ændringer af de affaldsrelevante bestemmelser (§§ 44, 45 og 48). De seneste ventende ændringer af miljøbeskyttelseslovens klagebestemmelser (§§ 91 og 98-100) angår alene afgørelser om fangst, transport og lagring af CO₂ (CCS) og berører ikke affaldsområdet.

LOV	Affaldsbekendtgørelsen § 72	Miljøbeskyttelsesloven § 48, stk. 5
	Miljøbeskyttelsesloven § 90b	Miljøbeskyttelsesloven § 91, stk. 1 Miljøbeskyttelsesloven § 96
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om tilbagebetaling af administrationsgebyr for erhvervsaffald hos mindre virksomheder 07.12.2020 Landsretten · Landsretten fandt ikke hjemmel til kommunalt påbud om fjernelse af asbest efter brand 26.08.2025	

§ 8 Sammenfatning: tværgående mønstre

Praksis på affaldsområdet tegner et klart billede af en delt prøvelse:

- **Nævnet prøver påbud, ikke gebyrer og klassificering.** Miljø- og Fødevareklagenævnets affaldspraksis koncentrerer sig om kommunale påbud efter [§ 46](#), jf. [§ 43](#). Gebyr- og klassificeringstvister er afskåret fra klage ([§ 48, stk. 5](#) og [Affaldsbekendtgørelsen § 72](#)) og afgøres ved domstolene.
- **Hjemmel og afgrænsning er afgørende.** I [BS-9090/2023-OLR](#) ophævede nævnet – og landsretten stadfæstede – et påbud, fordi forureningen rettelig hørte under jordforureningsloven, og fordi grundejeransvaret ikke rakte til affald fra et hændeligt uheld uden culpa. Nævnet kræver sikker hjemmel, korrekt valg af regelsæt og en reel proportionalitetsvurdering.
-

Affald, biprodukt og end-of-waste afgøres efter kumulative kriterier. I [BS-10876/2017-RAN](#) bar virksomheden bevisbyrden, og et marked for materialet var ikke nok, da nyttiggørelses- og miljøkriterierne ikke var opfyldt.

- **Korrekt EAK-klassifikation og deklaration er ansvarspålæggende.** [BS-59245/2019-GLO](#) viser, at fejldeklaration af farligt affald udløser erstatningsansvar.
- **Gebyrer skal være omkostningsægte, og fritagelse må ikke afskæres skematisk.** [BS-58925/2019-HJR](#) fastslår hvile-i-sig-selv-princippet og kravet om fritagelse for virksomheder med marginal affaldsproduktion.

Den samlede nævns- og domstolspraksis viser et område, hvor klageafskæring kanalisere de fleste klassifikations- og gebyrtvister til domstolene, mens Miljø- og Fødevareklagenævnet er den centrale prøvelsesinstans for de bebyrdende kommunale affaldspåbud – med et konsekvent krav om sikker hjemmel og korrekt afgrænsning over for jordforureningsloven.

LOV	Affaldsbekendtgørelsen § 72	Miljøbeskyttelsesloven § 46
	Miljøbeskyttelsesloven § 48, stk. 5	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om tilbagebetaling af administrationsgebyr for erhvervsaffald hos mindre virksomheder	07.12.2020
	Landsretten · Landsretten fandt ikke hjemmel til kommunalt påbud om fjernelse af asbest efter brand	26.08.2025
	Byretten · Affaldsaktør idømt millionererstatning for pesticidforurening af rensningsanlæg	02.02.2024
	Byretten · Afgørelse om hvorvidt brændselsfraktionerne A4 og S2 fra spånpladeproduktion udgør affald i henhold til affaldsbekendtgørelsen	04.02.2021

REFERENCE	Lovgrundlag	7 paragraffer
	Affaldsbekendtgørelsen § 2	Affaldsbekendtgørelsen § 72
	Miljøbeskyttelsesloven § 44	Miljøbeskyttelsesloven § 45
	Miljøbeskyttelsesloven § 46	Miljøbeskyttelsesloven § 48 stk. 1
	Miljøbeskyttelsesloven § 91 stk. 1	

MATERIALE	Citerede afgørelser	4 afgørelser
HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
07.12.2020	Højesterets afgørelse om tilbagebetaling af administrationsgebyr for erhvervsaffald hos mindre virksomheder	bs-58925-2019-hjr
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		1
26.08.2025	Landsretten fandt ikke hjemmel til kommunalt påbud om fjernelse af asbest efter brand	9972-11667
BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS		2

02.02.2024	Affaldsaktør idømt millionererstatning for pesticidforurening af rensningsanlæg	9853-11527
04.02.2021	Afgørelse om hvorvidt brændselsfraktionerne A4 og S2 fra spånpladeproduktion udgør affald i henhold til affaldsbekendtgørelsen	10156-11917